

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Law) หรือมักเรียกกันว่า กฎหมายไอที (IT Law) เสนอโดยกระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และ สิ่งแวดล้อม และเห็นชอบให้คณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ (National Information Technology Committee) หรือที่เรียกโดยย่อว่า คณะกรรมการไอทีแห่งชาติ หรือ กทสช. (NITC) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางและประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ดำเนินการจัดทำกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะกรรมการไอทีแห่งชาติหรือ กทสช. (NITC) ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อยกร่างกฎหมายไอทีทั้ง 6 ฉบับ โดยมอบหมายให้ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (National Electronics and Computer Technology Center) หรือที่มักเรียกโดยย่อว่า “เนคเทค” (NECTEC) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (National Science and Technology Development Agency) หรือที่เรียกโดยย่อว่า “สวทช.” กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี

และสิ่งแวดล้อม ในฐานะสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการไอทีแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นเลขานุการในการยกร่างกฎหมายไอทีทั้ง 6 ฉบับ เนคเทคจึงได้เริ่มต้นโครงการ พัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศขึ้น เพื่อปฏิบัติตามนโยบายที่ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลและคณะกรรมการไอทีแห่งชาติ ในการยกร่างกฎหมายไอทีทั้ง 6 ฉบับ ให้แล้วเสร็จ คือ

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. กฎหมายเกี่ยวกับธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Transactions Law)

เพื่อรับรองสถานะทางกฎหมายของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ให้เสมอข้อมูลที่ทำในกระดาษ อันเป็นการรองรับนิติสัมพันธ์ต่าง ๆ ซึ่งแต่เดิมอาจจะจัดทำขึ้นในรูปแบบของหนังสือให้เท่าเทียมกับนิติสัมพันธ์รูปแบบใหม่ที่จัดทำขึ้นให้อยู่ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ รวมตลอดทั้งการลงลายมือชื่อในข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และการรับฟังพยานหลักฐานที่อยู่ในรูปแบบของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์

คลิกอ่านต่อ https://www.etda.or.th/th/Useful-Resource/Knowledge-Sharing/Electronic-Transactions-Act-the-Series_Ep1.aspx

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

2. กฎหมายเกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Signatures Law)

เพื่อรับรองการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วยกระบวนการใด ๆ ทางเทคโนโลยีให้เสมือนด้วยการลงลายมือชื่อธรรมดา อันส่งผลต่อความเชื่อมั่นมากขึ้นในการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ และกำหนดให้มีการกำกับดูแลการให้บริการ เกี่ยวกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ตลอดจนการให้บริการอื่น ที่เกี่ยวข้องกับลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์

ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง อักษร ตัวเลข เสียง หรือสัญลักษณ์อื่นใดที่สร้างขึ้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์

คลิกอ่านต่อ <https://www.slideserve.com/chidi/9>

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

3. กฎหมายเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน

(National Information Infrastructure Law)

เพื่อก่อให้เกิดการส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศ อันได้แก่โครงข่ายโทรคมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศ สารสนเทศทรัพยากรมนุษย์ และโครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศสำคัญอื่น ๆ อันเป็นปัจจัยพื้นฐาน สำคัญในการพัฒนาสังคม และชุมชนโดยอาศัยกลไกของรัฐ ซึ่งรองรับเจตนารมณ์สำคัญประการหนึ่งของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 78 (3) ในการกระจายสารสนเทศให้ทั่วถึง และเท่าเทียมกัน และนับเป็นกลไกสำคัญในการช่วยลดความเหลื่อมล้ำของสังคม อย่างค่อยเป็นค่อยไป เพื่อสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีศักยภาพในการปกครองตนเองพัฒนาเศรษฐกิจภายในชุมชน และนำไปสู่สังคมแห่งปัญญา และการเรียนรู้

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

4. กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Data Protection Law)

เพื่อก่อให้เกิดการรับรองสิทธิ และให้ความคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งอาจถูกประมวลผลเปิดเผยหรือเผยแพร่ถึงบุคคลจำนวนมากได้ในระยะเวลาอันรวดเร็วโดยอาศัยพัฒนาการทางเทคโนโลยี จนอาจก่อให้เกิดการนำข้อมูลนั้นไปใช้ในทางมิชอบอันเป็นการละเมิดต่อเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้โดยคำนึงถึงการรักษาดุลยภาพระหว่างสิทธิขั้นพื้นฐานในความเป็นส่วนตัว เสรีภาพในการติดต่อสื่อสาร และความมั่นคงของรัฐ

ประเภทของข้อมูลส่วนบุคคล

- ข้อมูลทั่วไป (Non-sensitive data) ข้อมูลที่เกี่ยวกับบุคคล เช่น ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ อายุ เพศ
- ข้อมูลห้ามจัดเก็บ (Sensitive data) ข้อมูลที่กระทบความรู้สึกของประชาชน เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับเชื้อชาติ เผ่าพันธุ์ ความเชื่อทางศาสนา ลัทธิ ความคิดเห็นทางการเมือง ข้อมูลด้านสุขภาพ

สิทธิของเจ้าของข้อมูล

- สิทธิได้รับแจ้งการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
- สิทธิในการให้ความยินยอมในการประมวลผลข้อมูลส่วนบุคคล
- สิทธิการเข้าถึง ตรวจสอบ และร้องขอให้แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

5. กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (Computer Crime Law)

เพื่อกำหนดมาตรการทางอาญา ในการลงโทษผู้กระทำความผิดต่อระบบการทำงานของคอมพิวเตอร์ระบบข้อมูล และระบบเครือข่าย ทั้งนี้เพื่อเป็นหลักประกันสิทธิเสรีภาพ และการคุ้มครองการอยู่ร่วมกันของสังคม

อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ (Computer Crime)

อาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ คือ

1. การกระทำการใด ๆ เกี่ยวกับการใช้คอมพิวเตอร์ อันทำให้เหยื่อได้รับความเสียหาย และผู้กระทำได้รับผลประโยชน์ตอบแทน

2. การกระทำความผิดกฎหมายใด ๆ ซึ่งใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เป็นเครื่องมือและในการสืบสวนสอบสวนของเจ้าหน้าที่เพื่อนำผู้กระทำความผิดมา

ดำเนินคดีการประกอบอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ได้ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเศรษฐกิจของประเทศจำนวนมหาศาลอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์จึงจัดเป็นอาชญากรรมเศรษฐกิจ หรือ อาชญากรรมทางธุรกิจรูปแบบหนึ่งที่มีความสำคัญ

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

2.1 มาตรการด้านเทคโนโลยี

เป็นการต่อต้านอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์โดยผู้สามารถใช้หรือติดตั้งเทคโนโลยีต่างๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ การติดตั้งระบบการตรวจจับการบุกรุก (Intrusion Detection) หรือการติดตั้งกำแพงไฟ (Firewall) เพื่อป้องกันหรือรักษาคอมพิวเตอร์ของตนให้มีความปลอดภัย ซึ่งนอกเหนือจากการติดตั้งเทคโนโลยีแล้วการตรวจสอบเพื่อประเมินความเสี่ยง อาทิ การจัดให้มีระบบวิเคราะห์ความเสี่ยงและการให้การรับรอง (Analysis Risk and Security Certification) รวมทั้งวินัยของ ผู้ปฏิบัติงานก็เป็นสิ่งสำคัญที่ต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและสม่ำเสมอ มิเช่นนั้นการติดตั้งเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพเพื่อใช้ในการป้องกันปัญหาดังกล่าวก็ไม่ก่อให้เกิดประโยชน์แต่อย่างใด

มาตรการในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์

2.2 มาตรการด้านกฎหมาย

มาตรการด้านกฎหมายเป็นนโยบายของรัฐบาลไทยประการหนึ่งที่น่ามาใช้ในการต่อต้านอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ โดยการบัญญัติหรือตรากฎหมายเพื่อกำหนดว่าการกระทำใดบ้างที่มีโทษทางอาญา ในปัจจุบัน ประเทศไทยมีกฎหมายที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ดังนี้

(1) กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

กฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ หรือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ซึ่งขณะนี้ เป็นกฎหมายหนึ่งในหกฉบับที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของโครงการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ โดยมีสาระสำคัญของกฎหมายแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

1) กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

กฎหมายอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ หรือร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ซึ่งขณะนี้ เป็นกฎหมายหนึ่งในหกฉบับที่อยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของโครงการพัฒนากฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ โดยมีสาระสำคัญของกฎหมายแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนหลัก คือ

ก) การกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษเกี่ยวกับการกระทำที่เป็นอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ เช่น ความผิดเกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลคอมพิวเตอร์หรือระบบคอมพิวเตอร์โดยไม่มีอำนาจ (Illegal Access) ความผิดฐานลักลอบดักข้อมูลคอมพิวเตอร์ (Illegal Interception) หรือ ความผิดฐานรบกวนข้อมูลคอมพิวเตอร์และระบบคอมพิวเตอร์โดยมิชอบ (Interference computer data and computer system) ความผิดฐานใช้อุปกรณ์ในทางมิชอบ (Misuse of Devices) เป็นต้น

ข) การให้อำนาจพิเศษแก่เจ้าพนักงานในการปราบปรามการทำความผิด นอกเหนือเพิ่มเติมไปจากอำนาจโดยทั่วไปที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่นๆ อาทิ การให้อำนาจในการสั่งให้ถอดรหัสข้อมูลคอมพิวเตอร์ อำนาจในการเรียกดูข้อมูลจราจร (traffic data) หรือ อำนาจค้นโดยไม่ต้องมีหมายในบางกรณี

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

(2) กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

นอกเหนือจากกฎหมายอาชญากรรมคอมพิวเตอร์ดังที่ได้กล่าวไว้ในตอนต้นแล้ว ปัจจุบันมีกฎหมายอีกหลายฉบับทั้งที่ตราขึ้นใช้บังคับแล้ว และที่อยู่ระหว่างกระบวนการตราบัญญัติ ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการป้องกันหรือปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์ อาทิ

ก) พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. 2544 มาตรา 74 ซึ่งกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการดักจับไว้ หรือใช้ประโยชน์ หรือเปิดเผยข้อความข่าวสาร หรือข้อมูลอื่นใดที่มีการสื่อสารโทรคมนาคมโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข) กฎหมายอื่นที่อยู่ระหว่างการดำเนินการ ได้แก่ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดความผิดเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์) โดยเป็นการกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการปลอมหรือแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ ตลอดจนกำหนดฐานความผิดเกี่ยวกับการใช้ มีไว้เพื่อใช้ นำเข้า หรือส่งออก การจำหน่ายซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมหรือแปลง และลงโทษบุคคลที่ทำการผลิต หรือมีเครื่องมือในการผลิตบัตรดังกล่าว ปัจจุบันกฎหมายฉบับนี้ได้ผ่านการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีและอยู่ระหว่างเตรียมนำเสนอเข้าสู่การพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (เกี่ยวกับการส่งสำเนาหมายอาญาทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์) โดยเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับการส่งสำเนาหมายอาญาผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสารสนเทศอื่นๆ ปัจจุบันกฎหมายฉบับนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญสภาผู้แทนราษฎรร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ซึ่งปัจจุบันอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการร่วม รัฐสภา

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.3 มาตรการด้านความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน

นอกเหนือจากมาตรการทางเทคโนโลยีที่ผู้ใช้ต้องดำเนินการ หรือมาตรการทางกฎหมายที่รัฐบาลต้องผลักดันกฎหมายต่างๆ แล้วมาตรการสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะช่วยให้การป้องกันปราบปรามอาชญากรรมทางคอมพิวเตอร์สัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติได้นั้น คือ มาตรการด้านความร่วมมือกับระหว่างหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนซึ่งมิได้จำกัดเพียงเฉพาะหน่วยงานที่มีหน้าที่ตามกฎหมายเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงหน่วยงานอื่นๆ ที่อาจเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นในด้านของผู้พัฒนาระบบ หรือผู้กำหนดนโยบายก็ตาม

นอกเหนือจากความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่างๆ แล้วสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือความจำเป็นที่จะต้องมีความร่วมมือกับหน่วยงานด้านความปลอดภัยของเครือข่ายเพื่อรับมือ กับปัญหาฉุกเฉินด้านความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ขึ้นโดยเฉพาะ และเป็นศูนย์กลางคอยให้

ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ รวมทั้งให้คำปรึกษาถึงวิธีการหรือแนวทางแก้ไข ซึ่งปัจจุบันศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ หรือเนคเทค ได้จัดตั้งศูนย์ประสานงานการรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ประเทศไทย (Thai ComputerEmergency Response Team / ThaiCERT) เพื่อเป็นหน่วยงานให้ความช่วยเหลือและให้ข้อมูลทางวิชาการเกี่ยวกับการ ตรวจสอบและการรักษาความปลอดภัยคอมพิวเตอร์แก่ผู้สนใจทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งเป็นหน่วยงานรับแจ้งเหตุการณ์ที่มีการละเมิดความปลอดภัยคอมพิวเตอร์เกิดขึ้น

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

2.4 มาตรการทางสังคมในการแก้ปัญหาเฉพาะของประเทศไทย

สืบเนื่องจากในปัจจุบันปรากฏข้อเท็จจริงพบว่า สังคมไทยกำลังเผชิญกับปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตไปในทางไม่ชอบหรือฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติของกฎหมาย ทั้งโดยการเผยแพร่เนื้อหาอันไม่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นสื่อลามกอนาจาร ข้อความหมิ่นประมาท การชักจูง ล่อลวง หลอกลวงเด็กและเยาวชนไปในทางที่เสียหาย หรือ พฤติกรรมอื่นอันเป็นภัยต่อสังคม โดยคาดการณ์ว่าการกระทำหรือพฤติกรรมดังกล่าวมีสัดส่วนเพิ่มสูงขึ้นตามสถิติเพิ่มขึ้นของผู้ใช้อินเทอร์เน็ต อันส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนไทย โดยปัญหาดังกล่าวอยู่ในความสนใจของสังคมไทยเป็นอย่างมาก ดังนั้น หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนจึงได้เร่งรณรงค์ในการป้องกันปัญหาดังกล่าวร่วมกัน เพื่อดูแลและปกป้องเด็กและเยาวชนจากผลกระทบข้างต้น สรุปได้สังเขป ดังต่อไปนี้

คลิกอ่านต่อ <https://belle050blog.wordpress.com/2017/02/26/กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ>

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

6. กฎหมายเกี่ยวกับการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Funds Transfer Law)

เพื่อกำหนดกลไกสำคัญทางกฎหมายในการรองรับระบบการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์ ทั้งที่เป็นการโอนเงินระหว่างสถาบันการเงิน และ ระบบการชำระเงินรูปแบบใหม่ในรูปของเงินอิเล็กทรอนิกส์ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อระบบการทำธุรกรรมทางการเงิน และการทำธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์มากยิ่งขึ้น

พัฒนาการของเงิน

- การแลกเปลี่ยนสินค้า (Trade by Barter)
- เงินตรา (Chattel money)
- เงินพลาสติก (Plastic money)
- เงินอิเล็กทรอนิกส์ (Digital money)

สาระสำคัญของกฎหมายการโอนเงินทางอิเล็กทรอนิกส์

- รูปแบบและการพิสูจน์ ถึงการแสดงเจตนาและในการชำระเงิน
- สิทธิของ เจ้าหนี้ และลูกหนี้ ที่ไม่สามารถชำระเงินได้
- ระยะเวลาในการใช้คำสั่งให้ชำระ ยกเลิกการชำระเงิน
- ความรับผิดชอบในความเสียหายจากการโอนเงิน
- การใช้การโอนเงินโดยมิชอบ
- ข้อกำหนดการโอนเงินระหว่างประเทศ

คลิกอ่านต่อ <https://www.slideserve.com/chidi/9>

กฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศ

ต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกาได้นำร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์และร่างพระราชบัญญัติลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์รวมเป็นฉบับเดียว โดยได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวให้รัฐสภาพิจารณาและตราเป็นพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ.2544 ดังนั้นกฎหมายเทคโนโลยีสารสนเทศของไทยในปัจจุบันจึงมีทั้งสิ้น 5 ฉบับ

คลิกอ่านต่อ

https://www.informatics.buu.ac.th/88510159/chapters/chapter_11.pdf

A person wearing a dark suit and a white shirt is holding a white rectangular card with both hands. The card has Thai text written on it in a red, stylized font. The background is dark and out of focus.

สาระสำคัญ
พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์

01

เข้าถึงเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น โดยที่เจ้าของเครื่อง
คอมพิวเตอร์ไม่อนุญาต โทษจำคุก 6 เดือน/ปรับไม่เกิน
10,000 บาท

02

เจาะเข้าระบบคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น แล้วเผยแพร่ให้คนอื่นรู้
โทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี/ปรับไม่เกิน 20,000 บาท

03

แอบเข้าไปล้วงข้อมูลส่วนบุคคลที่เก็บเอาไว้ในระบบ
คอมพิวเตอร์ โทษจำคุกไม่เกิน 2 ปี/ปรับไม่เกิน 40,000 บาท

04

ข้อมูลที่ถูกส่งหากันผ่านเครือข่ายคอมพิวเตอร์ แล้วไปดักจับ
ข้อมูลของเขา โทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี/ปรับไม่เกิน 60,000 บาท

สาระสำคัญ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550

05

ข้อมูลที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ของผู้อื่น ถ้าหากเข้าไปทำลาย แก้ไข
เปลี่ยนแปลง โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี/ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

06

ปล่อย MULTIWARE เช่น VIRUS, TROJAN, WORM
รบกวนระบบคอมพิวเตอร์ผู้อื่นแล้วเกิดความเสียหาย โทษ
จำคุกไม่เกิน 5 ปี/ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

07

ถ้ากระทำความผิดใน ข้อ 5 และ ข้อ 6 แล้วสร้างความเสียหายแก่
สาธารณะ เช่น เข้าไปดัดแปลงแก้ไข ทำลาย ก่อความ ระบบ
สาธารณูปโภค ระบบจราจร ที่ควบคุมโดยคอมพิวเตอร์ โทษ
จำคุก 10 ปีขึ้นไป/ปรับไม่เกิน 200,000 บาท

08

รบกวนผู้อื่นโดยการส่ง EMAIL โฆษณาต่าง ๆ ไปสร้างความ
รำคาญให้ผู้อื่นโดยไม่เปิดโอกาสให้ยกเลิก โทษปรับไม่เกิน
100,000 บาท

09

สร้างโปรแกรม หรือซอฟต์แวร์เพื่อเป็นเครื่องมือสนับสนุน
ผู้กระทำความผิด โทษจำคุกไม่เกิน 1-2 ปี/ปรับไม่เกิน
20,000 – 40,000 บาท

10

นำเข้าข้อมูลปลอม ข้อมูลอันเป็นเท็จต่อความมั่นคงของ
ประเทศ ภาพลามก อานาจาร รวมทั้งเผยแพร่และส่งต่อ
โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี/ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

สาระสำคัญ พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 (ต่อ)

11

เจ้าของเว็บไซต์หรือเครือข่ายบริการที่ยอมให้เกิดข้อ 10 ถูก
ลงโทษด้วย โทษจำคุกไม่เกิน 5 ปี/ปรับไม่เกิน 100,000 บาท

12

เอารูปผู้อื่นมาตัดต่อหรือดัดแปลงโดยไม่ได้รับอนุญาต โทษ
จำคุกไม่เกิน 3 ปี/ปรับไม่เกิน 600,000 บาท

01

การฝากร้านใน Facebook หรือ IG ถือเป็นสแปม โทษปรับ 200,000 บาท

02

ส่ง SMS โฆษณา โดยไม่ได้รับความยินยอม ให้ผู้รับสามารถปฏิเสธข้อมูลนั้นได้ ไม่เช่นนั้นถือเป็นสแปม โทษปรับ 200,000 บาท

03

ส่ง Email ขยายของ ถือเป็นสแปม โทษปรับ 200,000 บาท

04

กด Like ได้ไม่ผิด พ.ร.บ. ยกเว้นการกดไลค์ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับสถาบัน เสี่ยงเข้าข่ายความผิดมาตรา 112 หรือมีความผิดร่วม

สาระสำคัญ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

ที่มา : ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล อ้างอิงจาก นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

05

กด Share ถือเป็นการเผยแพร่ หากข้อมูลที่แชร์มีผลกระทบต่อผู้อื่น อาจเข้าข่ายความผิดตาม พ.ร.บ. โดยเฉพาะที่กระทบต่อบุคคลที่ 3

06

ไม่โพสต์สิ่งลามกอนาจาร ที่ทำให้เกิดการเผยแพร่สู่ประชาชนได้

07

พบข้อมูลผิดกฎหมายอยู่ในระบบคอมพิวเตอร์ของเรา แต่ไม่ใช่สิ่งที่เจ้าของคอมพิวเตอร์กระทำเอง สามารถแจ้งไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบได้ หากแจ้งแล้วลบข้อมูลออกเจ้าของก็ จะไม่มีความผิดตามกฎหมาย เช่น ความเห็นในเว็บไซต์ต่าง ๆ รวมไปถึงเฟซบุ๊ก ที่ให้แสดงความคิดเห็น หากพบว่าการแสดงความเห็นผิดกฎหมาย เมื่อแจ้งไปที่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อลบได้ทันที เจ้าของระบบเว็บไซต์จะไม่มีความผิด

08

สำหรับ แอดมินเพจ ที่เปิดให้มีการแสดงความเห็น เมื่อพบข้อความที่ผิด พ.ร.บ.คอมพ์ เมื่อลบออกจากพื้นที่ที่ตนดูแลแล้ว จะถือเป็นผู้พ้นผิด

09

การโพสต์เกี่ยวกับเด็ก เยาวชน ต้องปิดบังใบหน้า ยกเว้นเมื่อเป็นการเชิดชู ชื่นชม อย่างให้เกิดเกียรติ

สาระสำคัญ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 (ต่อ)

ที่มา : ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล อ้างอิงจาก นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

10

การให้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสียชีวิต ต้องไม่ทำให้เกิดความเสียหาย เชื้อเสียง หรือถูกดูหมิ่น เกลียดชัง ญาติสามารถฟ้องร้องได้ตามกฎหมาย

11

การโพสต์ด่าว่าผู้อื่น มีกฎหมายอาญาอยู่แล้ว ไม่มีข้อมูลจริง หรือถูกตัดต่อ ผู้ถูกกล่าวหา เอาผิดผู้โพสต์ได้ และมีโทษจำคุกไม่เกิน 3 ปี ปรับไม่เกิน 200,000 บาท

12

ไม่ทำการละเมิดลิขสิทธิ์ผู้ใด ไม่ว่าข้อความ เพลง รูปภาพ หรือวิดีโอ

13

ส่งรูปภาพแชร์ของผู้อื่น เช่น สวัสดิ์ อวยพร ไม่ผิด ถ้าไม่เอาภาพไปใช้ในเชิงพาณิชย์ หารายได้

14

ผู้ให้บริการต้องเก็บรักษาข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ไว้ไม่น้อยกว่า 90 วัน นับแต่วันที่ข้อมูลนั้น ๆ เข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์

ที่มาของข้อมูล

1. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. 2550 <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2550/A/027/4.PDF>
2. พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. 2560 <http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2560/A/010/24.PDF>

สาระสำคัญ พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 (ต่อ)

ที่มา : ฝ่ายเทคโนโลยีสารสนเทศ กองบังคับการอำนวยการ กองบัญชาการตำรวจสันติบาล
อ้างอิงจาก นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

**** พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งแก้ไขโดยพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ****